

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 18.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392851408/facsimile.pdf> (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

nesker, navnlig to. Den ene var Borgemesteren og den anden Mester Linné.

Borgemesteren var en lille, gammel Herre med Guldtrøse om Kasketten og Pels. Han vilde altid bytte sin Elfenbensstok med Tucs Kæp, men gjorde det alligevel aldrig. Han havde Briller over de klare Øjne og hvidt Silketørklæde om Halsen og bad altid «den ærede Frue» hilse «Hr. Kammerråden». Det skulde være Fader, men det måtte være noget naragtigt noget, for Fader lo altid af det, når de fortalte det hjemme. Den samme gamle Herre (han havde tykke, gule Skindhansker på) nævnte ofte Ordet: «Hans Majestæt» — og løftede så på Tresschenn, mens hans lille Ansigt med de hvide Bakkenbarter blev stift og alvorligt.

«Hvem er «hans Majestæt»?» spurgte Tue.

«Det er Kongen,» svarede Regitze.

«Åa —» sukede Tue.

Den lille Herre holdt grumme meget af at snakke; selv når det var dårligt Vejr, kunde han opholde dem længe, men stod da idelig og trippede i sine blanke Galosjer «for at holde Fødderne varme», men aldrig så snart fik han Øje på Mester Linné nede på Vejen, før han med en skarp Rømmen tog Afsked.

Et Øjeblik efter stod Mester Linné hos dem med Havelocken flyvende om sig, i de stortærnede Benklæder og med Bulchatten trykket flad på det gråede, buskede Hår.

«P—uh — Statslave — forgyldt Abekat!» blæste han efter den lille Herre, der fjærned sig i stift Småtrav, «ná, undskyld, Frue, men Synet af den Slags Fyre som Hr. Borgemesteren får mit gamle Studenter- og Radikalerblod til at syde.»

Moder smilte: «Ja, Borgemesteren lader just heller ikke til at ynde Dem.»

Mester Linné slog ud med Hånden: «Frue, han havde udryddet mig for længst, om han formåede, taget